

כל מה שיש בעולם לא נעשה אלא בשביל האדם

אָמַר לִיָּהּ וְהָא פְּתִיב (בראשית ב) וְאָדָם אֵינְ לְעִבּוּד אֶת

הָאָדָמָה עוד שאל רבי יהודה את רבי אבא והרי כתוב ואדם אין לעבוד את

האדמה ולא אמר איש אין ונמצא שעבודת האדמה נעשית במדרגת אדם אע"פ שאין זה

כ"כ חשיבות להיות עובד אדמה. **אָמַר לִיָּהּ תָּא חֲזִי דְכָל מַה דִּי**

בְּעֵלְמָא לָא הוּי אָלָא בְּגִינֵיהּ דְּאָדָם השיב לו רבי אבא בא וראה

טעם הדבר למה נקט אדם לפי שכל מה שיש בעולם לא נעשה אלא בשביל האדם,

וּכְלָהּוּ בְּגִינֵיהּ מִתְקַיְימִי והכל מתקיים בשבילו, **וְלָא אֶתְחַזִּיאֵוּ**

בְּעֵלְמָא וּכְלָהּוּ אֶתְעַכְבּוּ עַד דִּיִּיתִי הֵהוּא דְּאֶקְרִי אָדָם

ולכן אינם נראים בעולם וכולם התעכבו ולא התגלו עד שבא האדם לעולם. **הָדָא**

הוּא דְּכְתִיב וזהו שכתוב, (בראשית ב) **וְכָל שִׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרָם**

יִהְיֶה בְּאָרְץ וְגו'. טָרָם עַד לָא, **כְּתִרְגוּמוֹ** שעדיין לא גדל בארץ

כמו שترגם אונקלוס. **מְשוּם דְּדִיּוֹקְנָא עֲלָאָה לָא אֶתְחַזִּי** והיינו משום

שהצלם המעולה של האדם עדין לא נראה בארץ, **הָדָא הוּא דְּכְתִיב וְאָדָם**

אֵינְ, כְּלוּמַר כְּלָהּוּ אֶתְעַכְבּוּ בְּגִינֵיהּ דְּהָאֵי דִּיּוֹקְנָא, עַד

דְּאֶתְחַזִּי וזה מש"כ ואדם אין כלומר הסיבה שעדין לא היו אילנות וצמחים היא כי

אדם אין וכולם התעכבו בשביל הדיוקן הקדוש הזה עד שהוא נראה בעולם.

האדם נברא בצלם אלקים וע"י תפילתו ומעשיו הטובים יורד שפע לכל העולמות

וּבְגִין כִּן לֹא אֶתְחַוִּי (נ"א אֶתְבְּרִי) הָאֵל דִּיּוֹקְנָא, אֶלָּא

בְּדִיּוֹקְנָא דְאֶתְחַוִּי לִיָּהּ ולכן לא נברא האדם אלא בצלם הראוי

לו צלם אלהים ז"ן דאצילות, **הִדָּא הוּא דְכְתִיב** וזהו שכתוב, (בראשית ב)

וַיִּצַר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, בְּשֵׁם מַלְאָךְ שהוא הוי"ה ואלהי"ם

כנגד ז"ן. **כְּמָה דְאֻקְיָמָנָא, דְאִיהוּ שְׁלִימוֹתָא דְכָלָא,**

וּכְמֹו שְׁבִיאָרְנֹו שְׁהָאָדָם הוא שלימות הכל וכללות הכל הואיל ויש

לו נשמה דאצילות והוא עובר את האדמה שהיא המלכות דאצילות, ועל ידי תפילתו

ומעשיו הטובים הוא מעלה מ"ן למלכות ויורד שפע גדול לה ולכל העולמות, וכל זמן שלא

היה האדם לא היה מי שיעשה זאת, ולכן עדין לא ירד השפע מלמעלה עד שבא האדם

והתפלל עליהם.

נברא האדם בשישי אחר שנתקן הכסא כיון שהוא מושרש בז"א

תָּאנָא, בְּשֵׁשִׁי נִבְרָא אָדָם, בְּשַׁעַה שְׁנַשְׁלָם הַכְּסָא למדנו

כי ביום שישי של מעשה בראשית נברא האדם בזמן שנשלם כסא הכבוד

שהיא המלכות שהיא כסא לז"א. **וְנִקְרָא כְּסָא, דְכְתִיב,** (מלכים א, י) **שֵׁשׁ**

מַעְלוֹת לְכְּסָא. ונקרא כסא כמו שכתוב שש מדרגות לכסא שהם שש היכלות

דבריאה שהם מדרגות ומעלות למלכות דאצילות שהיא הכסא **וּלְפִיכֵן נִבְרָא**

הָאָדָם בְּשֵׁשִׁי שְׁהוּא רְאוּי לִישֵׁב עַל הַכְּסָא ולכן נברא האדם

הלימוד היומי

בשישי אחר שנתקן הכסא כיון שהוא מושרש בז"א וראוי לישב על הכסא. **וְתֵאנָא** ושנינו **כִּיּוֹן דִּנְבְרָא אָדָם אֶתְתְּקֵן פְּלָא וְכֹל מַה דְּלַעֲיָלָא** **וְתֵתָא** כיון שנברא האדם נתקנו כל העולמות, וכל מה שלמעלה ולמטה, **וְכֹלָא** **אֶתְפְּלִיל בְּאָדָם**. והכל נכלל באדם כי האדם הוא עולם קטן שיש בו כל הכוחות הנמצאים בעולם.

פני אדם כולל בתוכו כל הגוונים וכל הצורות

תְּנִיא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, פְּתִיב (יחזקאל א) וְדַמּוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי **אָדָם פְּלָלָא דְכֹלָא** בענין מעלת תואר אדם למדנו אמר רבי יוסי כתוב ודמות פניהם פני אדם ופירושו כי פני האדם כולל כל מראה הד' חיות, **וְכֹלָא פְּלִילָן בְּהַאי דִּיּוֹקְנָא** וכל פני החיות כלולות בצורת פני אדם. **אָמַר רַבִּי יְהוּדָה** שאל רבי יהודה את רבי יוסי **וְהָא פְּתִיב** והרי כתוב (יחזקאל א) **וּפְנֵי אַרְיָה** **אֶל הַיְמִין לְאַרְבַּעַתָּם, וּפְנֵי שׁוֹר (דף מ"ח ע"ב) מִהַשְּׂמַאל** **לְאַרְבַּעַתָּן** ומבואר שפניהם הוא פני אריה ושור ולא דמות אדם, **אָמַר לֵיהּ** **כֹּלָא אֶפִּי אָדָם הוּוּ, וּבְהַהוּא דִּיּוֹקְנָא דְאָדָם, אֶתְחַזְיִין** **כֹּל גּוּוֹנִין וְכֹל דִּיּוֹקְנִין** השיב לו רבי יוסי כולם הם פני אדם ובאותה צורת אדם נראים כל הגוונים והצורות. **כְּמַה דְּתַנִּין אַנְפוּי אַנְפוּי נְשָׂרָא** וכמו ששנינו על מה שכתוב שפניהם פני נשר, **לָא דְהוּא נְשָׂרָא אֶלָּא** **דְּאֶתְחַזֵּי בְּדִיּוֹקְנָא דְאָדָם** שאין הכוונה שהוא ממש מראה נשר אלא מראה אדם וכשמביטים בו בהבטה פתאומית נראה כעין פני נשר, **מִשּׁוּם דְּכֹלָלִיל כֹּל**

גְּוֹוִיזִין וְכֹל דְּיוֹקְנֵינִין לפי שפני אדם כולל בתוכו כל הגוונים וכל הצורות, ולכן כשהנביא הביט בימין הבטה פתאומית ראה פני אריה המורה על החסד שבימין וכשהביט הבטה בשמאל ראה פני שור המורה על הגבורה שבשמאל אבל עיקר צורת פניהם היא צורת אדם.

אדם הראשון ירד לעולם בצורה קדושה שנעשה מיחוד זו"ן

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, תָּא תְּזִי כָּל מַאן דְּאִיהוּ תְּחֹת שׁוּלְטָנֵי דְּאָדָם, אֶתְקַרֵי אִישׁ אמר רבי יצחק בא וראה מעלת מדרגת אדם

כל מה שהוא תחת ממשלת האדם נקרא בשם איש שהוא למטה ממדרגת אדם. **מְשֻׁם דְּאֶתְתָּקֵן בְּגִוּוֹנָא דְּאָדָם מְדִרְגָּא אַחְרָא דְּהוּהָ בִּיהַ בְּקַדְמֵיתָא** לפי ששם איש הוא נתקן בשביל האדם אחר החטא שירד ממדרגתו והוא במדרגה אחרת ממדרגה שהיתה בו בתחילה.

דְּתַנִּיא בְּרִזָּא עֲלָאָה בְּסַפְרָא דְּעֲנִיעוֹתָא כי למדנו בסוד העליון שבספרא דצניעותא, **כִּד אֶתְפְּרִי אָדָם, נָחַת בְּדִיוֹקְנָא קְדִישָׁא עֲלָאָה** כאשר נברא האדם ירד לעולם הזה בצורה קדושה עליונה שנעשה מיחוד דו"ן דאצילות, **וְנִחְתָּו עֲמִיהַ תְּרִין רוּחִין, מְתִרִין סְטִרִין, מִימִינָא וּמִשְׁמַאלָא, כְּלָלָא דְּאָדָם** וירדו עימו שתי רוחות משני הצדדים מצד ימין ומצד שמאל והם סוד ב' נשים שהיו לאדם הראשון חוה הראשונה וחוה השנייה וכל זה הוא כללות האדם.

וְרוּחָא דִּימִינָא, אֶתְקַרֵי נְשָׁמְתָא קְדִישָׁא והרוח שבימין היא נקראת נשמה הקדושה והיא חוה השנייה הממותקת בחסדים, **דְּכְתִיב, (בראשית ב) וַיִּפַּח**

הלימוד היומי